

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของแรงงานไทยที่ทำงานในประเทศสิงคโปร์ และความสัมพันธ์ของการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงสุขภาพกายและสุขภาพจิต ทั้งนี้ เพื่อจะได้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงาน ที่มารับการตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ เกี่ยวกับข้อแนะนำการปฏิบัติตัวให้มีสุขภาพดีขณะไปทำงานในประเทศสิงคโปร์ ตลอดจนการเผยแพร่ข้อมูลที่สำคัญ และจำเป็นเกี่ยวกับประเทศที่คนงานจะไปทำงานเช่น กฎหมาย วัฒนธรรม ประเพณี ขั้นตอนการติดต่อประสานงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อแรงงานไทย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเตรียมพร้อมของแรงงานไทยในสิงคโปร์มากที่สุด

5.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาลักษณะส่วนบุคคลและสภาพทางสังคมของแรงงานไทย
2. ศึกษาระดับการปรับตัวของแรงงานไทยในสิงคโปร์
3. ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของแรงงานไทย
4. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพของแรงงานไทยขณะทำงานในสิงคโปร์
5. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวกับสุขภาพของแรงงานไทย

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็นผู้ใช้แรงงานที่เข้ารับการตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ เพื่อจะเดินทางไปทำงานที่ต่างประเทศ

1.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือแรงงานที่เคยไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์จำนวน 200 ราย ที่เข้ารับการตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ จากการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญในเวลา 10 วัน ระหว่างวันที่ 15-26 กรกฎาคม พ.ศ.2539 เวลา 16.30-20.00 น.

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาคั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยมีหน่วยวิเคราะห์เป็นปัจเจกบุคคล การเก็บรวบรวมดำเนินการโดยใช้แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์แรงงานไทยที่เลือกเป็นตัวอย่าง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ก. ข้อมูลทั่วไป

ข. การปรับตัว

ค. ลักษณะสุขภาพกาย และสุขภาพจิต

3. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยมีการพิจารณาค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC+

5.3 ผลการวิจัย การศึกษาที่พบพอจะสรุปได้ดังนี้

5.3.1 ลักษณะส่วนบุคคลของแรงงานไทยที่ศึกษา

- (1) เพศ เป็นเพศชาย ร้อยละ 93 หญิง ร้อยละ 7
- (2) อายุ อยู่ระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด ร้อยละ 42.0
- (3) ระดับการศึกษา จบการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 68.5)
- (4) สถานภาพสมรส พบว่าแรงงานไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.5) สมรสแล้ว
- (5) ประสบการณ์การย้ายถิ่น พบว่าแรงงานไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.5) ไม่มีประสบการณ์การย้ายถิ่น
- (6) บุคลิกภาพ แรงงานไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71) มีบุคลิกภาพดี
- (7) อาชีพ พบว่าแรงงานไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 36.5) ประกอบอาชีพรับจ้าง และเกษตรกร (ร้อยละ 36.0)
- (8) รายได้ พบว่า แรงงานไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 37.5) มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท
- (9) ภาวะหนี้สินของแรงงานไทยก่อนไปทำงานในสิงคโปร์ พบว่า แรงงานไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 32) มีหนี้สินระหว่าง 30,001-60,000 บาท
- (10) ความรู้เกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์ พบว่า แรงงานไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 47.5) มีความรู้เกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์อยู่ในระดับน้อย

5.3.2 สภาพทางสังคมของแรงงานไทยขณะอยู่ในสิงคโปร์

- (1) ความเหมาะสมของที่พักอาศัย พบว่า แรงงานไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.5) มีที่พักอาศัยที่ไม่เหมาะสม
- (2) ระยะเวลาในการทำงาน พบว่า แรงงานไทยส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 48 ช.ม./สัปดาห์ ร้อยละ 69.5
- (3) ด้านโภชนาการ พบว่าส่วนใหญ่แรงงานไทยมีภาวะโภชนาการไม่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ ร้อยละ 73.5
- (4) ด้านการพักผ่อน พบว่าส่วนใหญ่แรงงานไทยพักผ่อนไม่เพียงพอร้อยละ 59.0
- (5) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ส่วนใหญ่พบว่าแรงงานไทยมีความสัมพันธ์ด้านบวก ร้อยละ 67.5

5.3.3 การปรับตัวของแรงงานไทย พบว่า

ด้านสรีรวิทยา ปรับตัวได้ดี
 ด้านอัตมโนทัศน์ ปรับตัวได้ดี
 ด้านบทบาทหน้าที่ ปรับตัวได้ดี
 ด้านการพึ่งพาระหว่างกัน ปรับตัวได้ปานกลาง
 ดังนั้น ระดับการปรับตัวทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

5.3.4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของแรงงานไทย ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ การย้ายถิ่น อาชีพ ภาวะหนี้สิน โภชนาการ การพักผ่อน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความเหมาะสมของที่พักอาศัย โดยมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3.5 การเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพกาย พบว่า สุขภาพกายและสุขภาพจิตของแรงงานไทยไม่มีการเปลี่ยนแปลงขณะอยู่ในประเทศสิงคโปร์

5.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวของแรงงานไทยกับสุขภาพกาย พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวของแรงงานไทยกับสุขภาพจิต พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.4 ข้อเสนอแนะ

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น จะต้องได้รับความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่ายทั้งหน่วยงานของรัฐ เอกชน และตัวผู้ใช้แรงงาน จึงสามารถลดปัญหาด้านสุขภาพให้กับผู้ใช้แรงงานได้ ซึ่งจะสามารถ แก้ไขและป้องกันต้นเหตุได้ และทำให้ผลเสียที่เกิดขึ้นได้รับผลกระทบน้อยที่สุด จากการศึกษา ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.4.1 ด้านการวิจัย

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาย้อนหลังเหตุการณ์ที่เคยผ่านมา แล้วในอดีต ดังนั้น ข้อมูลที่ได้อาจคลาดเคลื่อน เพราะผู้ให้สัมภาษณ์อาจลืมไปบ้าง ดังนั้นควรมี การศึกษากลุ่มตัวอย่างแรงงานไทยที่กำลังทำงานอยู่ในประเทศสิงคโปร์ โดยวัดการปรับตัว สุขภาพกาย และสุขภาพจิตของแรงงานโดยตรง และต้องมีการสังเกตการณ์อย่างใกล้ชิดเพื่อจะ ได้ข้อมูลที่แท้จริง นอกจากนี้ ควรศึกษาสุขภาพกายและสุขภาพจิตของแรงงานไทยก่อนเดินทางไป ทำงาน และมีการติดตามวัดภาวะสุขภาพของแรงงานไทยคนเดิมขณะทำงานอยู่ในประเทศสิงคโปร์ เพื่อทราบการเปลี่ยนแปลงด้วย

2. ควรทำการศึกษาเชิงทดลองด้วยการสร้างรูปแบบการจัดบริการให้คำแนะนำ เพื่อส่งเสริมการปรับตัว ตลอดจนการให้คำปรึกษาแก่คนงานไทยที่มีปัญหาในแหล่งที่มีคนงานไทยไป ทำงานอยู่

ข้อที่น่าสังเกต

กลุ่มแรงงานที่ศึกษาคือผู้ที่เคยไปทำงานที่สิงคโปร์มาก่อน เมื่อมาใช้บริการตรวจ สุขภาพที่โรงพยาบาลเพื่อจะไปทำงานต่างประเทศอีก ย่อมแสดงถึงความรู้สึกที่ดีหรือมีความ สามารถในการปรับตัวได้ดีจึงจะไปทำงานต่างประเทศอีก ดังนั้นกลุ่มแรงงานดังกล่าวจึงมีแนวโน้ม จะปรับตัวได้ดีกว่ากลุ่มที่ประสบความล้มเหลวในการไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์

5.4.2 ด้านวิชาชีพพยาบาล

1. นำผลการวิจัยเป็นแนวทางการทำคู่มือ แนะนำการปฏิบัติตัวขณะทำงานในประเทศสิงคโปร์ เพื่อให้มีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ
2. จัดการสอนวิธีปฐมพยาบาลเมื่อได้รับอุบัติเหตุระยะแรกให้แก่แรงงานไทย ที่มารับการตรวจที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์
3. ประสานงานกับแรงงานจังหวัด ให้คำแนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์ในด้านกฎหมาย ประเพณีวัฒนธรรม และข้อควรระวังต่าง ๆ ที่อาจทำให้เกิดแนวโน้มไปสู่การผิดกฎหมายต่าง ๆ

กิจกรรมทั้งหมดสามารถดำเนินการได้ขณะที่แรงงานไทยนั่งรอรับการตรวจที่ตึกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลศรีนครินทร์

5.4.3 ด้านนโยบายรัฐบาล

1. รัฐบาลควรร่วมมือกับประเทศสิงคโปร์ตั้งกรรมการในการตรวจสอบที่พักอาศัย สวัสดิการต่าง ๆ ของแรงงานในประเทศสิงคโปร์ว่าได้มาตรฐานหรือไม่ และควรมีมาตรการลงโทษแก่ผู้ไม่ทำตามมาตรฐานอย่างไร ควรมีการตรวจสอบทุกเดือน
2. จัดโครงการสอนการปฐมพยาบาลแก่แรงงานไทยก่อนไปทำงานในต่างประเทศ และมีคณะกรรมการติดตามเป็นระยะ โดยจัดหาผู้นำกลุ่มคนงานในบริษัทแต่ละบริษัทให้เป็นผู้ดูแล กระเป๋าปฐมพยาบาล และยาสามัญประจำบ้าน และมีการรื้อฟื้นความรู้การปฐมพยาบาลเป็นระยะ เพราะคนงานมีปัญหาเรื่องไปพบแพทย์มาก
3. จัดกลุ่มแม่บ้านที่สามีไปทำงานต่างประเทศในประเทศไทย โดยรัฐบาลเป็นผู้ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือ เพื่อให้กลุ่มดังกล่าวได้มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการดูแลซึ่งกันและกันอีกด้วย
4. รัฐบาลควรมีการเตรียมการเพื่อรองรับปัญหาเมื่อแรงงานไทยถูกแข่งขันจากแรงงานที่ค่าแรงต่ำกว่าจากประเทศอื่น เช่น ลาว เขมร เวียดนาม เมื่อแรงงานไทยต้องกลับมาทำงานประเทศไทย รัฐบาลควรมีโครงการหรือแผนในการรองรับแรงงานเหล่านี้ เช่น เตรียมการลงทุนอุตสาหกรรมขนาดเล็ก หรือโครงการการขึ้นและการลงทุนต่าง ๆ แก่กลุ่มแรงงานเหล่านี้ด้วย

5. รัฐควรจัดหางค์กรหรือคณะกรรมการที่คอยให้ความช่วยเหลือ หรืออำนวยความสะดวกให้แก่แรงงานไทยในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านกฎหมาย ด้านสุขภาพ ด้านสังคม และด้านการเงิน ในขณะที่แรงงานไทยทำงานอยู่ในประเทศสิงคโปร์

6. รัฐบาลควรออกระเบียบให้โรงพยาบาลที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการตรวจร่างกายแรงงานไทยก่อนไปทำงานต่างประเทศ มีการประเมินสุขภาพจิตของแรงงานไทยทุกราย เพื่อเป็นแนวทางในการให้คำแนะนำเมื่อพบผู้มีภาวะสุขภาพจิตแปรปรวน หรือมีแนวโน้มที่จะมีสุขภาพจิตผิดปกติ

7. รัฐบาลควรตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง เพื่อศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ของแรงงานไทยขณะอยู่ในสิงคโปร์และปัญหาในการดำเนินชีวิต ซึ่งอาจมีผลต่อการปรับตัวและสุขภาพของแรงงานไทย เพื่อจะได้หาแนวทางแก้ไขต่อไป